

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po njem, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Proč z Gleispachom!

Včeraj je prinesel dunajski uradni list zopet nekaj sodnih imenovanj, katera se tičejo graškega nadsodnega okrožja. Ž njimi so se popolnila samo nekatera, že dolgo, dolgo izpraznjena mesta na Kranjskem in na Štajerskem. In vendar moramo zopet prijeti za pero, za jako ostro pero, in se malce pobaviti z »najpriljubljenejšo« osebo med slovenskimi pravniki in krogi, »mit dem Alt-vater der Grazer Justiz«, z grofom Gleispachom.

Odkar smo prilikom imenovanja najnovejših substitutov pri ljubljanskem državnem pravdnistvu porabili prilično in protestirali zoper nadaljevanje v obče znanega sedanjega sistema, preteklo je precej časa in — veliko Mure mimo graške justične palače. Zadeli smo tačas v črno, prav kakor najpaznejši strelec, napisali ob pravem času in ob pravi priliki nekaj varnostnih opominov in, kakor se ob hudi poletni vročini včasih po prvem gromu ulije na zemljo ogromna ploha, tako se je tedaj od vseh strani slovenskega ozemlja vsula v »Slovenskem Narodu« nad dostojanstvenega grofa Gleispacha cela vrsta najopravičenejših člankov, najgorčnejših poročil o vsem tem, kar se počenja v sodnih razmerah v sedanjem času z nami Slovenci.

No, od tistega časa sem se je prigodila precej važna prememba v ministrstvu. Spens jo je precej potlačen in še bolj »izmučen« natihoma odkuril in na njegovo mesto stopil je sam Körber. Odkrito priznavamo, da smo se v tem trenutku nekoliko oddahnili in svetli žarek veselega upanja na boljše justične čase nam je posijal v vznemirjeno osrčje! Domesnevali smo pač, da se posreči Körberju, kar je bilo Spensu nemogoče, da izvrši ministrski predsednik sam, česar se njegov bivši justični minister niti podstopil ni: da namreč od vzame Gleispachu, če ne vse, vsaj nekoliko moči in mu pusti le nekoliko — navideznega vpliva! In ne glede na nastopne govore in pozdrave,

ki so se inscenirali kot nekaka »ouverture du régime«, zagledali so luč justičnega sveta v kratkem času po Körberjevem nastopu tudi tisti odloki, kateri so kar na debelo označevali boljše prihodnost, absolutno objektivnost itd.

Same fraze, sam pesek! Vsaj mi Slovenci smo ostali na istem, kjer smo bili. Pri graškem nadsodišču se niti za las niso spremenile tiste razmere, katerih oče je in ostane grof Gleispach. V Gradcu procveta še vedno kar najlepše oni zloglasni kurz za slovenski jezik in namesto prvotno jednotnega in edinega kurza, upeljala sta se sedaj celo dva, prvi za začetnike, drugi za »učenejšee«. Sramota učitelju teh plačanih in podpiranih kurzov, ki se je menda rodil nekje na Spodnjem Štajerskem v slovenski bajti in ki sedaj takorekoč izdaja svoje slovenske kolege s puhlo svojo lingvistiko! In kakor v Gradcu, tako je isto v Celju in Mariboru! Pa tudi pri skušnjah se čudno postopa. Med tem, ko nemške avskultante še vedno »spuščajo« po starem izpitnem redu, prisilijo, če le morejo, vsakega Slovenca, da se poskusi po novem slogu za sodnika. Na ta način se marsikdaj prigodi, da odstopi ta ali oni od skušnje iz bojzani pred strogostjo tega res težkega izpita. Ali pa mu, če se le najde kak najmanjši vzroček, odbijejo prošnjo za dopustitev k izpitu, kar se je nekemu petu-tu zgodilo menda kar dvakrat. S takimi sredstvi se pač doseže, da dotični slovenski avskultanti nika-kor ne morejo prehiteti svojih nemških kolegov-prednikov pri avancementu, ki s svojimi izpiti zadnje čase vobče zaostajajo. In če se včasih prehitro in neprilичno izprazni kako mesto, kamor spada »dvojezični« kandidat, se je tudi že dogodilo, da se je toliko časa čakalo in cincalo z imenovanjem, da je designirani »kurzovec« hitro zmašil svoj izpit in sedel na rezervirano mesto, na katero je čakal slovenski avskultant dolgo in končno zaman. In kaj bi se še lahko vse navedlo? Koliko sredstev se uporablja v jedini namen, kateri

preveva dandanes vse Gleispachovo delovanje! Le spomni naj se grof Gleispach, ta »vzor pravičnosti«, kako se je postopalo s Slovenci v nekaterih manj znanih disciplinarnih slučajih in kako čudovito — človek bi res mislil, da se je pripetil kak čudež — se je na primer končala svoje dni znana Ledenigova aféra itd. Toliko pač lahko trdimo, da bi Slovencu v enakem slučaju brez dvojbe polomili vse kosti.

Kakor smo na kratko navedli, se godi in giblje vse še vedno v starem tiru. Tako se je tedaj zgodilo, da sta v Maribor in Ptuj prišla, vkljub mnogobrojnim slovenskim prošnjam, zopet dva Nemca, če ne »hajlovca«. Slovenska stalna mesta so se razdelila med slovenske prosilce, v Marenberg je prišel zopet Nemec in izmed dveh izpraznjenih mest za »leteče« ali »jadrajoče« pristave je dobil jedno Slovenec, drugo pa Nemec, Perscha iz Celovca. Izmed 13 sistemiziranih »letečih« mest smo posedovali Slovenci sprva pet, zadnje čase že samo dve mesti. Sedaj so nam vzeli in izmaknili še jedno, tako da se novoimenovani adjunkt Trstenjak nekako lahko smatra za »unikum letečega adjunktstva« med Slovenci. Vse to pa se je zgodilo samo radi tega, da bi le Slovenec ne preskočil kakega Nemca, in vkljub temu, da sta dva slovenska adjunkta na dopustu in od oktobra pretekelega leta do danes še nimata svojih nadomestnikov. Pa še nekaj je prav zelo zanimivega pri slednjem imenovanju! Kakor rečeno, sta v Maribor in Ptuj imenovana dva starejša Nemca. Na ta način izpraznili sta se dve mesti na Slovenskem Štajerskem, in sicer v Št. Lenartu in v Ormožu. Kolikor vemo, bilo je tudi za ti mesti dovolj prosilcev, in sicer Slovencev s Kranjskega. Vprašajmo tedaj ekselenci dr. pl. Körberja in grofa Gleispacha: Zakaj se tedaj tudi te dve mesti nista istočasno z drugimi oddali slovenskima prosilcema? Za nas bi bil ta odgovor kaj lahek, ker vemo, da sta ti dve mesti dolo-

ženi za »kurzovce«, ki so v konkretnem statusu sicer pred dotičnima Slovincema, izmed katerih pa niti jeden še nima sodnega izpita. Treba je tedaj čakati in potrpeti, da se končno vendarle napravijo ti izpiti in se tem nemškim lenobam takorekoč na krožniku prineso prihranjena mesta. Take stvari se gode pod Gleispachom!

Sicer se je zadnje čase veliko pisalo od neke desne roke Gleispachove. Odločno izjavljamo, da nas Slovence ne brigajo niti desne niti različne leve njegove roke, mi kličemo le njega samega na odgovor, da se opraviči, zakaj da je n. pr. pustil štiri mesece Kranjsko goro brez sodnika, med tem ko se dotični revež adjunkt muči in trpinči, kakor se Gleispach sam nikdar in nikjer v svojem življenju ni mučil. Da, svojega sina v ministrstvo extra statum spraviti, to zadene in zna vsak v takem položaju. Ogromni množici slovenskih sodnikov in celega slovenskega naroda vobče ščititi in varovati njihove pravice pred nemškim heilovstvom, tega pa Gleispach ne zna, in naj je bil tudi tisočinenkrat justični minister. Namesto, da bi z železno pestjo in roko služil brez vsakega pomisleka pravičnosti, postal je pravi monstrum »justitiæ«, katerega je treba na vsak način, kratkoinmalo pokopati, če si v najkrajšem času sam ne izpodnese že omajanih tal ali pa se ne — umakne!

Vladni spravni načrti.

Ministrski predsednik je razdelil med udeležnike spravnih konferenc vladni elaborat glede ureditve jezikovnega vprašanja na Češkem in Moravskem. Ti načrti bi naj bili posredujoča vez med načrti, ki so jih podali nemški in češki poslanci vsak zase.

Skoraj izključeno je, da bi se pripravljajoči stranki zedinili na podlagi tega vladnega načrta, preveč se skuša prilagoditi posebno nemškemu

načrtu, da bi se ga moglo smatrati za izraz one vlade, ki pri vsaki priliki povdarja, da hoče biti nad strankami.

Glede zunanjega uradovanja se pač priznava v ednojezičnih okrajih izključna veljava dotičnega jezika v ustni in pisni obravnavi. Pri notranjem uradovanju se priznava v celi vrsti zadev nemščini veljava, n. pr. pri uradovanju, ki se tiče vojaštva, državne policije itd. Izključno le nemščina naj bi bila v veljavi tudi pri vseh blagajniških zadevah, potem pri pošti in brzojavu, kakor sploh v vseh onih strokah, ki so podvržene kontroli osrednjih uradov.

Pri praškem nadsodišču je ustanoviti dva oddelka za obe ednojezični skupini. Za zadeve, ki so se v prvi instanci obravnavale dvojezično, se naj ustanovi pri nadsodišču posebni senat iz članov, ki so večji obeh deželnih jezikov.

Glede narodnostne omejitve se nasvetuje deset okrožij, in sicer Budjevice (mešan), Hrudim (češki), Hebr (nemški), Litomerice (nemški), Jičín (češki), Kraljev gradec (češki), Plzen (mešan), Praga (češki), Liberce (nemški), Tabor (češki).

Okrožna sodišča se nasvetujejo češka enojezična za: Hrudim, Mlada Boleslava, Kutna gora, Pisek in Tabor; nemška enojezična za: Češka Lipa, Most, Hebr, Litomerice in Liberce; ostala kazenska in trgovinska sodišča naj bodo mešana.

Okrajna sodišča naj bi se pomnožila za 13 novih na Češkem, med njimi 7 čeških enojezičnih. Potemtakem bi bilo vseh okrajnih sodišč 234, in sicer 133 čeških, 94 nemških in 7 mešanih.

Tudi okrajna glavarstva bi se pomnožila za 9 novih, tako da bi bilo vseh 104, izmed teh naj bi bilo 58 čeških, 40 nemških in 6 mešanih.

Moravska se razdeli po vladnem načrtu v 77 okrajnih sodišč, in sicer 59 čisto ali po večini čeških in 18 čisto ali po večini nemških.

Določbe glede nameščenja urad-

LISTEK.

Mitnica.

Odkar pomnim, stala je mitnica sredi naše vasi. In tudi najstarejši ljudje je ne pomnijo na drugem mestu. Zapirala je cesti v Trst in v Gorico, ki sta se ravno pred njo ločili in imenovali smo jo, kakor drugod, »šrango«. Do desete ure na večer molil je drog kvišku, potem se je pa z verigo dol potegnil in kdor se je hotel naprej peljati, moral je poklicati mitničarja ali »šrangarja«. V hišici, v kateri je stanoval mitničar, brlela je na okencu »večna luč«, sredi spogljenelega droga pa se je svetila rdeča svetilka. Tako je bilo vse urejeno tudi še 31. decembra 1902. leta. O polnoči pa sta vgasnili lučici in tema je nastala po noči v naši vasi. Druzega januarja tekočega leta sta se odstranila tudi še droga in stojali, na kateri sta bila naslonjena in da še hišica ni ostala na svojem mestu, ne vedelo bi se več, kje da so toliko in toliko let vladali »šrangarji« in »šrangarice«.

Vsi smo željno pričakovali dneva, ko ne bo treba več mitnice plačati. Ne glede samo na strošek, bilo je kakor povsod drugod, jako neprilичno, posebno o hudem vremenu, pozimi, ko je burja brila in se je sneg zaletaval v obraz in oči, se pristavljati, mitničarja klicati in ako se človek ni že poprej pripravil, po žepih stikati in drobiža iskati, ali pa celo čakati, da je mitničar debelejši denar zdobil in si vzel, kar mu je šlo. In vendar, kdo bi bil to mislil! Kar nekako milo se nam je storilo, ko je mitnica izginila. V mestu izginjajo hiše, cele ulice se spre-mene, a nikomur te velike spremembe ne obudijo posebnega čuta. Na deželi pa in v mali vasi se odstranjenje mitničnih drogov in njihovi stojali in lučice, ki so brlele po noči, tako občuti, da so se starejši ljudje, s katerimi si hotel o tem govoriti, kar obrnili, da ne pokažejo, kako da jih nekaj, kar ni nič in kar je prav, tako teži, da jim podnevu in ponoči ne gre iz glave in jim sega prav do srca. Posebno onim, ki so nastanjeni blizu mitnice in katere

je kratkočasil, videti pristavljajoče in odhajajoče vozove in bolje pogledati osebe, ki so se mimo peljale in katerim so se lučice ponoči lesketale, ko je bilo vse tiho in mirno, ko bolezen ali skrb nista dali spati, ko je zunaj burja brila in se sneg zaletaval v šipe, človek se pa stiskal pod gerko odejo in se zaveda, da, kjer lučica brli, so v bližini tudi drugi ljudje — onim, pravim, je bila mitnica v mali vasi, kjer ni dosti spremembe, tudi neka k vsakdanjosti priraščena potreba, katero sedaj pogrešajo.

Prvi mitničar, katerega sem jaz poznal, je bil stari Lovre. Mladega, menim, da ni v naši vasi nobeden poznal, kar nas je sedaj še živih. Bil je to silno dobrovoljen in vedno vesel starček in dasiravno že nekoliko neokreten, vendar še zelo gibčen možiček. Menim, da takrat je imela država mitnice še v lastni režiji in Lovre je moral biti le kak pomočnik nastavljenega mitničarja. Kajti Lovre je nosil tudi številke stavit v sosedno kolekturo, nabiral je gobe, divjake in druga drevesa za presa-

jenje skupaj znašal. Sploh je bil Lovre vedno na nogah, s vsakim se je vedel kaj pomeniti. Smeja se je človeka nagovoril in se vselj s prijazno besedo poslovil. K nam v hišo je dosti zahajal. Moja mati ga je rada podpirala, posebno v zimskem času, ko je bilo v prosti naravi le malo služčka. Jaz sem pa Lovreta tudi radi tega spoštoval, ker je vedno v pomladnji dobi vedel in mi povedal za kake ptiče.

Dokler je Lovre živel, so bili zame najlepši časi na svetu in ko sem nekoč, že odrasel mladenič, prišel na počitnice in izvedel, da je Lovre umrl, storilo se mi je milo in sedaj, ko se je mitnica tudi preselila v neskončnost, prišel mi je dobri, veseli starček posebno zopet na misel. Tudi trajne spomine si je postavil Lovre, kajti precej lepih, sedaj že mogočnih dreves, ki dišijo našo vas, je Lovre na pašnikih izkopal in vsadil, kjer stoje sedaj.

Drugi, pa tudi ne stalni pomočnik mitničarjem, bil je Feliks. Ta mož je bil vse, samo to ne, česar se je izučil, namreč krojač ne. Dasi-

ravno nekoliko hrom, mirovati le ni mogel. Zmožen je bil nekoliko tudi nemščine, nekoliko več laščine in s pomočjo te učenosti prenašal je po svetu, posebno proti Trstu, kanalčke in druge ptiče, katere, kakor n. pr. kose, je tudi žvižgat učil. Feliks je imel tipičen obraz. Precej dolg, tanek nos in žive oči, ki so se vedno po tem nosu sprehajale. Lovre je bil oženjen in imel je revno, bole-hasto ženo, ki mu večkrat tudi skuhala ni in zatorej je imela moja mati vedno kaj pripravljenega za ubozega Lovreta, kar smo mu vsi privoščili. Feliks je bil samec in dičil se je s tem, da je imel do malega vsakih štirinajst dni novo pokri-yalo, kapo, katerih vsaka je imela poseben kraj. Ko je mož sledil Lovretu v večni pokoj, so te kape različnega kroja še precej časa pohajale po vasi na glavah različnih paglavcev, katerim so bile pa seveda vsem prevelike.

Stalni mitničar, ki se ni pa nikdar preganil iz mitnice, je bil pa isti, ki je imel za ženo »ta hudo šrangarico«. Bila je Gorenjka, veliko

nikov so prav kratke. Sicer se predlaga, da se v enojezičnih okrajih nastavlja po možnosti uradniki, ki so priznali dotični jezik za svoj obdevalni jezik, toda skrbeti je, da se nastavlja uradniki, ki so vešči tudi drugega deželne jezika. V mešanih okrajih se od vseh uradnikov ne zahteva znanja obeh deželnih jezikov, temveč le potrebno število takih uradnikov se priporoča.

Češki kakor nemški delegatje spravnih konferenc proučavajo sedaj te vlogo načrte ter bodo izrekli svoje sodbo o njih prihodu pone deljek, ko se zopet začnejo konference.

Za naseljevanje v Bosni.

Nekateri jugoslovanski poslanci so pričeli akcijo, da se odsvoda hrvaško naseljevanje ljudstva od izseljevanja v Ameriko ter se mu omogoči naseljevanje v Bosni. V tej zadevi so bili nedavno nekateri člani pri ministru Kallayju ter mu obrazložili svoje namere. Minister je izjavil, da je tudi on zato, naj bi bilo prebivalstvo Bosne istoplemensko ter bo rad podpiral tako kolonizacijo. Pač pa se mora vsaka družina, ki se hoče naseliti v Bosni, izkazati, da se more do dveh let z lastnimi močmi držati na zemljišču, ki se ji da v porabo. Zato je treba premoženja 1200 K. Bosanska vlada bo, počenši z letom 1903, dajala na razpolago po 20 ha zemlje, ki jo bo naseljenecem, ki morajo biti izključno kmetovalci, plačati le po 1 K od hektarja kot pristojbino. Po 10 letih preide tako zemljišče v popolno last naseljenecem. Dotični odbor bo na Dunaju od časa do časa obveščal, kakor bodo v Bosni zemljišča za kolonizacijo na razpolago. — Počakati je vsekakor prve uspehe s temi naseljitvami. Pokazati se mora, ali bo sploh zemljišča, ki ga bo bosanska vlada oddajala pod takimi ugodnostmi, tudi tako, da bo preživelo naseljenec.

Politične vesti.

— Sestanek cesarja Franca Jožefa s saškimi prestolonaslednikom Friderikom je napovedan v kratkem času. Ne bo se pa vršil v Budimpešti, kakor je bilo v začetku razglašeno, temveč v nekem češkem mestu. Povod sestanku so žalostni dogodki na saškem dvoru.

— Nova organizacija avstro-ogrskarmade? Iz Dunaja se razširjajo vesti, da se dela v vojnem ministrstvu za novo organizacijo avstro-ogrskarmade, vsled katere bi se naj uvedlo dveletno službovanje, znatno povišanje stalne vojske in ustanovitev novega voja na Ogrskem. S to organizacijo se spravlja v zvezo tudi včerajšnje vojno posvetovanje, ki se je vršilo na dvoru pod predsedstvom cesarja, in kateremu je prisostvoval tudi prestolonaslednik.

— Za kmetijske interese se zboroval meseca novembra in decem-

bra v poljedelskem ministrstvu na Dunaju razni gospodarski pododseki. Sklepalo se je o organizaciji in pospeševanju kmetijskih zadruget, se doleže svote državne podpore ter se uredilo vprašanje o enotnem zavarovanju zoper točo. Posebno dalekosežna je akcija, ki se bavi z razbremenjenjem zadovoljenih posestev.

— Razgovor o srbskem prestolonasledstvu, ki ga je imel kralj z ruskim ministrom grofom Lambsdorffom, je prišel v javnost, ker so bile tozadevne zabeleške kralju vzete iz pisalne mize. S to afero je baje tudi v zvezi odstop ministra zunanjih del, Antonovića. Ako bi ne bil Rusija pravdočasno posredovala, bil bi v kratkem brat kraljice Drage, nadporočnik Lunjevica, proglašen prestolonaslednikom. Na srbskem dvoru so tolmačili neugodno pri sprejemu ni poljubil roke. Kraljica Draga je baje sporazumna za ločitev.

— Za predsednika novoustanovljenega nadsodišča v Črni gori polične baje knez odvetnika v Spljetu, Ignacija Bakotića, ki je bil svoječasno tudi deželni poslanec dalmatinski.

— Reforme v Macedoniji so se razglasile s tem, da so se tozadevni lepaki nabili po vogalih v Monastiru in Uskubu. Dasi so se oklici izdali s sultanovim podpisom, so jih Turki povsod glasno preklinjajoč strgali z zidov.

Kostanjeviška graščina.

(Dalje.)

V Kostanjevci so imeli od 12. stoletja naprej Cistercijani veliko posestvo, samostan se je imenoval: Maria Brunn. To veleposestvo meri nad tritisoč oralov. Cesar Jožef II. je, ko je menije razgledal, ki se niso s šolstvom pečali, to graščino Cistercijancev vzel ter ukazal, da se za verski sklad oskrbuje. Iz tega sklada se dajejo katoliškim duhovnikom podpore. To veleposestvo sme država prodati. Po smrti Jožefovi je bila ta graščina večkrat na prodaj. Novomeškemu Jelovškemu - Fichtenau-u je bila pred 60 leti za 150 tisoč gld. na prodaj. Naše vlade so za malo jemale zemljiščno vrednost. Dosti konfisciranega meniškega sveta so graščakom za male denarje prodale, mesto da bi ta svet varovale, posebno hoste, na teh posestvih kaj ugledne kmetije ustvarjale, kakor so to storili pruski kralji. — Ze zaradi arondiranih velikih host, če že niso porajale izgoje kmetov. Hoste so ravno prevažne v gospodarstvu narave.

V času Marije Terezije in Jožefa II. so se pri nas začele snovati politične oblasti, takozvane kresije. Načelniki istih so bili po večjem grajski sinovi, ali pa na novo pečenih plemenitiki. Jožef II. je začel skrbeti za povzdigo kmetije, ki se je za njegovega časa začela oslobodovati tlake in desetine, skrbel je tudi za tudi v Avstriji mesečno zane-marjeno rokodelstvo, trgovino mej meščani, videč, da ustaja v Avstriji gospodarstvo proste lastnine, slobodnega kmetovanja, trgovanja. Ta cesar je imel teženje, konfiscirati meniški svet spraviti zopet v kmetijske roke, iz katerih so ga meniji vzeli, a umrl je prezdgodaj. Po njem ni bilo dolgo nič te skrbi. Knezi Windischgrätzki so dobili za male denarje velikanska poljedelski svet cistercijanskega glavne samostana v

Zajeklostru pri Konjicah v svoje roke. Danes jim vrže samo hosta tega veleposestva velike in stalne dohodka. Par sto kmetijskih družin bi lahko dobro izhajalo na tem svetu, par sto krepkih mož in žensk dajalo vsakih 20 let narodu in državi.

Sreča je bila, da ranjki Jelovšek v navedeni priliki ni imel zadosti gotovega denarja. Kupiti ni hotel, ker ni mogel kmalu plačati. Trma tedanjih večjih gospodarjev. Sreča leži v tem, da so se prekrasni hrastovi gozdi kost. graščine do danes ohranili in da je mogoče, da dobi drugi svet tega posestva kmet.

Večina zemlje te graščine leži v ravnini. Ker se vladni organi niso brigali za izsuševanje, je res nekaj vlažen ta svet. Krka, potoki, ki iz Gorjancev prihajajo, imajo prosto pot. Ali kmetstva roka bi vedela napraviti iz nje časom kaj prida. Hoste te graščine so skladišče za listje, drva in stavbni les za polovico kostanjevskega in krškega okraja. In to le iz zgrud, prestarih dreves.

Morda je hrastova hosta tega posestva največja in najlepša v cislitvanskem jugu. Razširja se od glavne ceste pri Kostanjevici do Rake. 4—6 tisoč dobiva graščina včasih malo za pašo žira. In v Gorjancih je bukova hosta. Zdaj je le-ta že precej iztrebljena. Kamen raste tu in tam na njeni površini. A ta bukova se raztega daleč v hrvaško ozemlje.

To posestvo ima veliko travnikov, njiv. Napraviti bi se dalo iz host, ki niso potrebne za gospodarstvo narave in kmata dosti sto oralov poljedelskega sveta. Samostansko poslopje je uprav. velikansko. Petdeset in več vasi se da sežidati iz stavbnega materiala tega poslopja. Motreč to poslopje mora človek misliti na to, koliko so naši predniki v 12—13 stoletju trpeti morali, ko so v tlaki to kamenje zvlačili in visoko gori dvigovali. Tedaj je bila stavbna tehnika glede pregibanja tež še primitivna.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. januarja.

— **Osebnosti.** V tukajšnji tobačni tovarni so imenovani g. Konrad Grimm adjunktom, g. Josip Vavruška oficijalom, g. L. Schifferer je imenovan asistentom v Celovcu, v Ljubljano pa pride oficij. g. V. Zorko iz Jahimovega na Češkem. — Tolmač hrvatskega jezika pri tukajšnjem c. kr. deželnem sodišču je namesto g. prof. S. Rutarja, ki se je vsled bolezni odpovedal, imenovan gosp. prof. Ivan Macher.

— **Upravno sodišče na Dunaju** je včeraj razpravljalo o pritožbi g. A. Dzimskega in 45 somišljenikov proti ljubljanskim obd. volitvam l. 1901. Razsodba se razglasi 18. februarja.

— **Častnim občanom** je obd. odbor v Ovsišah izvolil miro-ljubnega župnika gosp. Valentina Aljančiča.

— **»Slovenec«** se je včeraj hvalil, da se bavi z organizacijo slovenskega naroda. Radi priznamo, da se s tem marljivo bavi, ali s takim organizovanjem, da je mora pobijati vsak, komur je kaj mar — narod. »Slovenec« in njegova stranka organizira narod tako, kakor živinorej svojo živino, da ima namreč kar

največ dobička. Vsa katoliška organizacija ima namreč namen, privezati katoliške ovce, da jih duhovniki strižejo, spekulantje s katoličanstvom pa derejo. Sicer pa je nad gospodarski del te organizacije že prišla kuga. Konsumi crkajo kar po vrsti, pri posojilnicah pa poka na vseh koncih in krajih. Nazadnje bodo od vse te organizacije ostale samo še cerkvene bratovščine in Marijine družbe.

— **Podpirajmo napredno časopisje!** Napreden rodoljub nam piše: »Proti koncu starega leta je bila na nogah vsa klerikalna vojska in je uprizorila naravnost škandalozno vojno prot naprednim listom in za klerikalne liste. Najpogostejše vesti so raznašali o naprednih listih in strašili manj razsodno ljudstvo s peklovin in s hudicem, ako naroča »Slovenski narod«, »Rodoljuba« ali »Soča«, ter obljubovali zaslužno delo za sveta nebesa onim, ki naročajo in širijo klerikalne liste. In klerikalni listi so sami naravnost škandalozno delali propagando sami za-se. Take gonje pa res še ni bilo, prav kakor da so kavci napravili še zadnji poskus, ali bi se vendar-le ne dalo kaj doseči in izpodrinuti kateri napreden časopis. Kaj pa naprednjaki?! — O jerum! Ti dostikrat zaupajo le božji previdnosti, ki ne dopušča, da bi klerikalna drevesa rasla v nebesa. Poznamo prveke po vseh možnih krajih, ki celo sami naročajo raznovrstne klerikalne liste in sicer z razlogom, da hočejo vedeti i za vse lumparije klerikalcev, da hočejo biti informirani o vsem tudi iz nasprotnega taborja. In zopet poznamo ljudi, ki so naprednjaki, pa imajo kar po več klerikalnih listov edino radi tega, da so tudi pri kavcih vsaj kot zvesti naročniki dobro zapisani. Navadni plačujejo nasprotno liste točneje, nego napredne, češ, tu me že počakajo!! To ni na mestu. Vse klerikalne lumparije itak zgusajo napredni listi, in za ogromno večino naprednjakov povsem zadošča to, kar povedo naši listi. Doslje smo molčali k takemu podpiranju največjih škodljivcev našega naroda, no po vseh škandalih, katere vprizarjajo kavci proti naprednim listom, moramo zaklicati somišljenikom: Proč iz vaših hiš s klerikalnimi listi! Niti enega ne sprejmite pod svojo streho! Kjerkoli imate vpliv in besedo, preganjajte farovške liste iz hiš svojih sorodnikov in znancev! Nasprotno pa je naravnost dolžnost vsakega resničnega naprednjaka, da ne le naroča in redno plačuje napredna glasila, marveč tudi povsod, kjer ima vpliv, širi naše liste v sleherno hišo. »Slovenski Narod«, »Rodoljub«, »Jednakopravnost«, »Soča«, »Primorec«, »Gorenjec« so listi, ki bi morali biti v vsakem društvu, gostilni, kavarni itd., kjer imajo naši somišljeniki količkej vpliva. Od izvenkranjskih listov sta edino »Soča« in »Primorec« odločno napredna lista, ki stojita neustrašeno na naprednem, svobodnemiselnem stališču, in na nelu se

blišči dr. Lavričevu geslo: »Vse za omiko, svobodo, napredek!« Ali kje po kranjskih gospodarskih družbah, kavarnah in gostilnah imajo ta dva lista? Vse mogoče nepotrebne liste vidimo tam, le »Soča« in »Primorec« ne! Proč z marsikatero nepotrebno navlako, proč s švigašvaga listi in naročajmo povsod od izvenkranjskih listov predvsem »Soča« in »Primorec«, in ako hoče kdo še kaj potrositi, naj v božjem imenu naroča tiste razne brezbarvne liste, ki so tako grozni modri, da jih bo same modrosti konec.

— **Ljubljanski škof** je te dni strašil po kranjski hranilnici Bržčas, potrebuje kaj drobiža.

— **»Probu od Rima«.** V torek, na dan sv. treh kraljev popoludne je bila v tukajšnji protestantski cerkvi velika slovesnost, pri kateri priliki je sedem oseb, prestopilo k protestantizmu; šest teh oseb je z Jesenic, edna iz Ljubljane.

— **Promocija.** V soboto dne 10. t. m. opoludne se vrši v slavnostni dvorani c. kr. Karol Francevega vseučilišča v Gradcu promocija pravnega praktikanta pri c. kr. dež. sodišču ljubljanskem, Janka Polca, sina gosp. deželnosodnega svetnika Julija Pelca, doktorjem prava. Čestitamo!

— **Repertoire slov. gledališča.** V petek, dne 9. t. m. pride prvič na slovenske ope t. najznamenitejših novejših francoskih burk »Anatolov dvojnik«, ki je dosegla na pariških, berlinskih, dunajskih i. dr. gledališčih največji zabavni in materialni uspeh ter se igra tudi v Zagrebu zaporedoma v polni hiši. Nov trik te burke je, da igra glavna oseba, inženir Borissar, tudi pustolova dvojnika, ki uganja razne svetolovščine. Burka je vseskoz živahna, polna situacijske komike in izvrstnih tipov. Glavno ulogo igra komik, g. Boleška; večje vloge pa imajo tudi g. Lier, g. Verovšek, gđc. Kreisova, gđc. Rückova in ga. Dragutinovičeva.

— **Predavanje vseučil.**

prof. dr. Šercla. Včeraj predaval je v »Ruskem kružku« g. vseučil. profesor v pok. in ruski državni svetovetnik dr. Šercl jako zanimivo o iskanju zlatih žil in pridobivanju zlata v Sibiriji, o življenju, trudu in uspehih zlato-kopov. Pojasnil je zanimivi početek rusko-kitajske slovnice pred 200 leti, ki se je na podlagi daljših poganjanj ruskih slovničarjev s kitajskimi mandarini sklenila. Razkazal je kako spretno in podučljivo tudi drugi obdevalni jezik t. j. »nemi« ali figurarno izražanje medsebojnega občevanja in tolmačenja tamnih ruskih in kitajskih prebivalcev. Interesantnega in vseskozi poučnega ter kratkočasnega predavanja se je vdeležilo precejšnje število odličnih poslušalcev in mej njimi smo opazili tudi gosp. dvornega svetnika prof. dr. Greg. Kreka, več dam itd. Vendar bi bila lahko mala dvorana »Mestnega doma« še bolj napolnjena. Gosp. prof. dr. Šercl je obljubil svoja izvirna predavanja, nadaljevati in opozarjamo na taisto, ki

rasti in suha in govorila je noč in dan in gorje mu, ki se je ž njo sporekel. Do besede ni prišel več in da je stal na mestu ves dan. Nje mož je imel le takrat mir pred njo, ko je druge opravljala, in pa v nedeljo, ko je šla k deseti maši. Kdor jo je le enkrat pri tem opravilu videl, je ni nikdar več pozabil. Svoj prostor je imela na levi strani cerkve pri malem oltarju. Na nastopnih deskah je med pripovedijo sedela in klečala, kadar je bilo treba. V rokah je držala molek, velik in posebne vrste, s katerim je vedno tembolj regljala, ker se je pri spremenih vsake jagode obenem po celi cerkvi zasukala, ali je vse v redu. In gorje tistim, ki se niso pravilno in po božjih postavah vedli. Še isto nedeljo, ako ne pred, pa po večernicah so bili hudiču izročeni. Med propovedjo je »šrangarica« vse zdihljaje in kar še sicer spada v obrede brumne žene, natanko markirala in kadar so gospod propovednik želeli, na priliko pri kakem poslovu, da se brumna čeda kristjanov solze toči

in celo na glas joče, se je »šrangarica« vselej požurila, da je ni prehitela podrežjati, da je bila kot dekle in kot udova zelo dobrega srca, kar so pričali fantje in tudi nekateri možje naše vasi.

Najbolj pa se je izkazala pobožnost »šrangarice« pri povzdigovanju. Dostikrat ne bi bil šel v cerkev, da si nisem želel videti »šrangarice« v tej ekstazi. Kakor gospod hostijo ali kelih, tako je povzdignila ona roki in molek ter se zasukala po cerkvi, ali jo pač vsi vidijo in tako je zdihnila, da so jo še pred cerkvijo stoječi slišali.

Ako ni več živa ta žena, je gotovo v nebesih.

Minulo je vse in sedaj tudi mitnica. Poslovil sem se od nje in vem, da sem marsikateremu svojih sovaščanov vstregel, da nas ni kar brez spomina zapustila. Še bodo peli fantje gor pa dol po vasi, ali hodili skozi »šrangor« ali pa skakali čez isto, kakor smo delali mi, pa ne bodo nikdar več.

Rusticus.

Žrtev razmer.

(Zapiski kranjskega kaplana.)

V.

Sklenil sem, da se za storjeni greh pokorim. Pred vsem sem se odločil, da se izpovem. Moj spovednik je bil sosedni župnik, prijazen starček, sicer ne preveč učen, do katerega pa sem imel posebno upanje, ker je bil odkritosrčen in priprost.

Napravil sem se na pot. Pri srcu mi je bilo nekako tako kakor vojaku, ko gre v bitko, ko čuje nad seboj žvižganje sovražnih krogelj. Strah me je bilo, kako sodbo da izreče moj spovednik, kajti zdelo se mi je, da imam strašen greh na vesti, da sem svoje telo, ki naj bi bilo tempelj sv. Duha, spremenil v tempelj Belialov.

Komaj sem klečal pred spovednikom, premagala me je boleost tako, da sem začel bridko jokati.

— »Sinko moj,« je dejal star župnik ves začuden, »kaj se Vam je zgodilo, da tako jočete?«

— »Zatajil sem Sion in šel med Babilonce. Grešil sem, strašno grešil.«

— »Nič ne de, sinko moj.«

— »Kaj pravite? Ko bi vedeli —«

— »Nič ne de, sinko moj. Naj bo Vaš greh še tako velik, Vaš kes je še večji. Nebeški oče ima nad enim skesanim grešnikom večje veselje, kakor nad devetindevetdesetimi pravičniki in zato pravim: nič ne de.«

— »Toda — gotovi grehi — so pri duhovniku —«

Lahko si je misliti, kako težko mi je bilo, priti z besedo na dan. Stari župnik mi je z milo besedo pomagal iz stiske.

— »Ali ste se mar pregrešili proti sveti čistosti?«

— »Da,« sem dihal.

— »No, zaradi tega pač še ni treba obupati.«

— O, — stvar je jako resna.«

— »No, no! Kakšni ste danes mladi duhovniki! Vse jemljete tragično. V nobeni stvari ne poznate prave meje. Angelja iz nebes vendar niste zapeljali?«

Čutil sem, da je moj spovednik tako govoril, da bi mi dajal poguma.

— »Angelja — ne! Ali grešil sem hudo z — omoženo ženo —«

— »Vidite, sinko moj,« je rekel zdaj starček, »to me ni nič presenetilo. To je za me stara pesem. Čudim se Vam, da ste se mogli toliko časa grehu ogibati. Že večkrat sem mislil, da imate dva spovednika, jednega mene namreč, za bolj priproste, vsakdanje stvari, drugega za — kako bi se izrazil — za specialitete.«

— »Kako ste mogli kaj tacega misliti?«

— »E, sinko moj, to se danes dostikrat primeri.«

Prijazne besede starega župnika so mi padle na srce kakor hladilno olje. Osrčil sem se in izpovedal svoj greh. V svojo opravičenje nisem navedel drugega, kakor svojo neizkušeno, in dobil sem odvezo.

Predno sem zapustil spovednico, mi je stari župnik še rekel:

— »Vedite, sinko moj, da jaz nisem poseben bogoslovec. Že štiri-deset let nisem imel v rokah bogo-

bo zopet prihodnje srede teden. Gospodu predavatelju pa iskrena hvala za podučno predavanje v ruskem jeziku!

— **Slovensko gledališče.** Na sv. treh kraljev praznik smo imeli dve predstavi. Obeh se je udeležilo mnogo gostov z dežele, med njimi tudi mnogo dijaštva zunanjih gimnazij. Popoldne se je igrala drama »Quo vadis?« ter so se zopet odlikovali že omenjeni igralci in igralke. Za to igro vlada — kakor v Zagrebu — tudi pri nas največje zanimanje. Uprizoritve je bila lepa. Zvečer se je pela tretjič opera »Pso glavci«, in sicer prav zadovoljivo. G. Vlček, gospa Svobodova-Hanušova, g. Kral, gđd. Prochazkova, ki je nastopila po svoji boleznj prvič, g. Hašler, g. Aschenbrenner in gđd. Glivarčeva so bili v petju in igri vseskozi dobri. Tudi zbor in orkester sta docela ustrezala. »Pso glavci« obetajo postati tudi na slov. odru repertoarna opera, ker si pridobivajo naglo vsestranskih simpatij in odlikovanj. Gledališče je bilo obkrajat razprodano.

— **Kogar bogovi ljubijo, tega naredi učiteljem.** Naš visoki c. kr. deželni šolski svet je menda v svoji seji že meseca decembra določil, kateri in koliko učiteljev in učiteljic se pomakne s 1. januarjem 1903 v višji plačilni razred. Usus prejšnjih let je bil, da so učitelji, ki so avanzirali, že s 1. januarjem pognili svoj težko pričakovani zvišani honorar — a letos čakamo še sedaj zastoj. Danes štejemo že 8. januarja, a novih — plač še nimamo. Menda pa deželne blagajne vendar še niso suhe — čeravno je dr. Žilindra jim napovedal bojkot. Pa le potrpiamo, vsaj učitelji tako lahko nekaj mesecev živi od idealizma. Jeden prizadetih.

— **Iz Zatičine** nam pišejo: Naši menihi imajo mnogo prostora v velikanskem samostanskem poslopju. Radi bi svoje moči in prazne prostore samostana porabljali, in sicer mislijo na kako šolo, gimnazijo, kakor je v Št. Pavlu na Koroškem. Tam vzgajajo benediktinci fante, ki so preveč »srečkani« in ne morejo v javnih gimnazijah naprej. Tu v Zatičini so hoteli ustvariti tak zavod naši menihi. A Anton Bonaventura jim je zastavil pot. Škof misli na svoje zavode v Št. Vidu in na mesarjenje mladih duhov v njih. Tam hoče nastaniti učenjake, katere je prej v lemenatu v Ljubljani po svoje vzgojil in tam hoče svetu pokazati, kaj je fanatična, enostranska katoliška vzgoja. Ker bi mu menihi v Zatičini nemara tudi konkurirali glede plačila za hrano, ker bi mu odvzeli kako nadarjeno dolenjsko glavo, se škof protivi. Sploh se čuje, da škof ni poseben prijatelj Cistercijancev. Ni čuda. Če se primerja posvetnega popa — in izberite najfinejšega —

slovne knjige in zato sodim vse samo po svojem srcu in po bogatih svojih izkušnjah. Kar Vam mislim povedati, Vas gotovo preseneti; a ne sodite me radi tega napačno. Kar ste storili — tega ne morem in nečem odbravati. Greh je greh. Res, da ste grešili v izrednih okoliščinah, Bog, ki vidi na dno vsacega srca, Vas morda ne smatra krivim. Toda — Vi ste obljubili čistost in ste hoteli ali nehoti svojo obljubo prelomiti. Bili ste čisti — zdaj to niste več. Toda — Vaš kes je resničen in zato sem Vam dal odvezo. Čudil se nisem, da ste padli, čudim se le, da niste padli — že prej. Mladi ste, kaeih štiriindvajset let šele štejete. V teh letih vre kri in kar ste duhovnik, so Vas v spovednici grešni ljudje zastrupljali z vsakovrstnimi umazanostmi. Nekaj tega strupa ste pa prinesli že seboj iz semenišča. Silili so Vas tam, da ste se na pamet učili spise, ki obsegajo najhujše grdobije in ko je bila Vaša fantazija prepojena z najhujšimi obscenostmi, so Vas posadili v spovednico. Tu, glava ob glavi, usta ob ustih, tu so žene in dekleta, katerim duhovniška suknja daje pravico, da pozabijo na vsako sramožljivost, tu so Vam žene in dekleta razkrivale naj-

z našimi Cistercijanci, zlasti s pri-
orjem, se najde na prvi pogled ve-
likanski razloček v vsem nastopanju.
Tam gorjanec — tukaj omikanec. Ta
slučaj nam kaže, kako si duhovniki
med seboj delajo konkurenco. Tudi
zavist se kaže v tem slučaju, in si-
cer zavist gorjanca napram omika-
nejšemu. Nekaj je le vredna ta me-
niška naselitev. »Sicer« pop je pop,
ali v naših tužnih razmerah je le ne-
kaj tolažbe v tem, da ni vse, kar v
deželi nosi sutano, tako robato, kakor
naš kranjski posvetni duhovnik.

— **Menjični protesti.** Iz
bančnih krogov smo dobili sledečo
notico: Pri mnogih tukajšnjih trgov-
cih vladajo — kakor se zdi — stari
nazori, da ni treba menjičnih obvez-
nosti plačati ob dnevu zapadenja, in
da so temveč akceptantu postavno
zajamčeni takozvani respektni dnevi,
v katerem času imetelj menjice ne
sme protesta prijaviti. Po prejšnjem
avstrijskem menjičnem zakonu so
bili tako za akceptanta kakor tudi
za prezentanta trije respektni dnevi,
tako da tri dni po dnevu zapadenja
ni bil prezentant h kasiranju, ne
akceptant k plačanju primoran. Novi
menjični red (v veljavi z dne 1. maja
1850) je odpravil te respektne dneve
po pravici, ker so dovedli šestokrat
do raznih neprikladnosti (član 33 av-
strijskega menjičnega reda).

— **Najmlajši okrajni gla-
var na Štajerskem.** V Mürz-
schlagu se je ustanovilo novo okr-
glavarstvo, ki se je podelilo bivšemu
ministrskemu podtajniku, pl. Her-
vayu. Isti ima šele osem službenih
let, ki jih je odslužil večinoma v mi-
nistrstvu ter ne more imeti o poli-
tični upravi veliko pojma. A na Šta-
jerskem je več višjih komisarjev, ki
službujejo celo nad 20 let. Mladi
Madžar, čigar oče je bil višji častnik,
a sestra je dvorna dama pri neki
avstrijski nadvojvodinji, pa je dobil
z okrajnim glavarstvom tudi Franc
Jožefov red.

— **Izpred sodišča.** Kazen-
ske obravnave pri tukajšnjem dežel-
nem sodišču: 1. Zaradi krivega pri-
čevanja pred sodiščem sta bila ob-
sojena France Jesih iz Pijave gorice
na 2 meseca težke ječe poostrene z
1 postom vsakih 14 dni; Anton Gris,
posestnikov sin iz Pijave gorice, pa
na 3 tedne zapore. — 2. Mestni de-
lavec France Šurk, sunil je svojega
tovariša Franceta Germa, ko sta se
v družbi treh drugih delavcev vra-
čala iz gostilne, kjer so skupno spili
1½ litra slivovke, v prepiru z no-
žem v levo stran prsi in ga nevarno
ranil; obsojen je bil na 8 mesecev
težke ječe poostrene z 1 postom in
trdim ležiščem vsakih 14 dni. — 3.
20 let stari France Bogulin in Le-
skovške fare je bil obsojen na 10
dni strogega zapore in na 10 kron
globe, ker je nameraval iti v Ameriko
in se tako odtegniti vojaškemu na-

intimnejše posamičnosti iz svojega
ljubavnega življenja in celo iz svojih
misli, katerih bi za nobeno ceno ne
povedale svojim materam ali svojo
možem. In človek od mesa in od
krvi naj bo kos takim izkušnjavam,
naj ostane čist? To je blazno zahte-
vanje. Vidite, sinko moj! Tisti, ki je
prvi izmislił celibat, je bil gotovo
prepričan, da je izmislił nekaj zna-
menitega. In vendar je provzročil s
tem neizmerne nesreče. Že sveti
Pavel je učil: »melius est nubere,
quam uri« — bolje je, se ženiti,
kakor goreti, in to je še danes sveta
resnica. In zato vam danes proroku-
jem: padli ste in ves Vas kes Vam
ne bo nič pomagal, ker padli bode-
te zopet in zopet. Narava se ne da
tiranizirati. Gorje tistemu, kdor to
poskusi. Tudi Vi se o tem prepri-
čate. Če pogledate okrog sebe, vidite
lahko vse polno duhovnikov, ki ga-
zijo do kolen v grehu — pa se nič
ne kesajo. Za sedaj nikar preveč ne
razmišljajte o mojih besedah, ker bi
to ničesar ne koristilo. A v spominu
si ohranite moje besede — pride
dan, ko porečete: stari samotar je
imel prav. Za pokoro pa molite en
Očenaš, naj Bog milostno sodi ono,
ki Vam je dala Vaše prvo jabolko.

boru. — 4. Zaradi hudodelstva po-
skušene nečistosti (zoper naravo
obsojen je bil hlapec Janez Pirš
doma iz Brezovice na 15 mesecev
težke ječe poostrene z 1 postom in
trdim ležiščem vsakih 14 dni. — 5.
Na 10 mesecev težke ječe je bil ob-
sojen šele 16 let stari pastir France
Klemen brez stalnega bivališča, za-
radi 32 raznih tatvinskih slučajev,
katere je večinoma pripoznal in za-
radi vlačuganja. — 6. Miroslav Robič
doma pri sv. Miklavžu na Štajer-
skem, prevzel je brez denarnih sred-
stev Minibekovo filialko z manufak-
turnim blagom za 14.600 K in se
zavezal na mesec odrajtovati po
1200 K. Od tega je plačal le prvi
obrok, a za nadaljne plačilo se ni
zmenil, pač pa je pridno naročal pri
raznih trdkah na upanje novega
blaga, katero je dolžan ostal, in le
na pritisek upnikov napovedal je
26. junija 1. l. konkurz. Ker je bil
Miroslav Robič zaradi enakega
slučaja že v Celju obsojen, pa tudi
na Nemškem zaradi raznih sleparij
občutno kaznovan, prisodilo mu je
sodišče 6 mesecev strogega zapore.
— 7. Neža in Anton Sušman iz Stra-
homera sta bila obsojena vsak na
10 dni zapore in na 10 K globe
zaradi tega, ker je prva preskrbela
svojemu sinu Janezu denar, drugi
pa potni list na svoje ime za poto-
vanje v Ameriko in sta tako omogo-
čila, da se je Janez Sušman odtegnil
naborni stavi.

— **Nevaren postopač.** Vče-
raj zvečer je na Dolenjski cesti po-
stopač Anton Gradišar napadel brez
vsakega vzroka neko žensko in
hlapca Janeza Oreharja na Dunajski
cesti šte. 16. Slednjemu je spodbil
nogo, da je padel in na tleh ga je
še z neko rečjo udaril po glavi, da
ga je ranil. Nato je šel Gradišar v
Bohoričevo klet. Napad se je nazna-
nil na Dolenjski cesti službujočemu
stražniku in ta je šel za Gradišarjem
v klet. Ker pa stražnik ni Gradišarja
osebno poznal, vprašal ga je za ime,
a ta ga je za to takoj udaril po
obrazu, na kar mu je stražnik napo-
vedal aretovanje, Gradišar pa se je
uprl in ni hotel iti nikamor, dokler
nišla prišla še dva druga stražnika,
katera sta pomagala prvemu Gradi-
šarja spraviti na stražnico ob Kar-
lovski cesti, odkoder pa so morali
poslati po voz, da so ga odpeljali v
zapor. Aretovanec je šele pred ka-
kimi 14 dnevi prišel iz zapore in je
bil sedaj pod policijskim nadzorstvom,
ker je nevaren tat.

— **Pijanka v cerkvi.** Marija
Jeras, stanujoča v Rožnih ulicah šte-
vilka 35, se ga prav rada navleče in
se potem v pijanosti valja po cestnem
blatu. Včeraj pa je šla v Križevniško
cerkev in je tam v pijanosti obležala.
Zvečer so jo našli v cerkvi in jo iz-
ročili policiji, da ji je poskrbela drugo
prenočišče.

— **Poneverjenje.** Anton Ma-
tievich, potnik pri trdkah Klein &
Comp. v Reki, je pri trgovcih, s ka-
terimi je bila navedena trdka v kup-
čijski zvezi, pobral denar in pobegnil.
— **Zlata ura** je bila ukradena
g. dvornemu svetniku Aleksandru
pl. Schemerlu. Ura je bila v omari,
katera stoji v sprejemni sobi.

— **Likalo v hrbet** je zagnal
pleskar Ludovik Gross policijskemu
stražniku Miheliču v Spodnji Šiški.
Mihelič je poškodovan.

— **Roko zlomila** si je sedem-
letna deklica Marija Zakrajšek iz
Blok pri Logatcu. Med potjo v cer-
kev je padla tako nesrečno, da si je
zlomila levo roko. Pripeljali so jo v
bolnico.

— **Tatvina.** Ant. Bucku, bra-
njecvu na Sv. Petra cesti šte. 7, je
ukradla dekla v nedeljo dopoldne
22 K. Z ukradenim denarjem si je
nabavila obleko. Ko so jo prijeli, je
imela obleko že na sebi. Tudi nekaj
denarja se je še dobilo pri njej.

— **Izgubljene in najdene**
reči. Na poti od deželnega gleda-
lišča po Bleiweisovi cesti in po Česti
na Rožnik do Tretove vile je bila
izgubljena zlata verižica. — V Kö-
ldvorskih ulicah je bila najdena sre-
brna zapetnica.

— **Odbor pevskega druš-
tva „Ljubljana“** je sklenil prire-
diti v letošnjem predpustu sledeče
veselice: Dne 18. januarja 1. plesni
venček društvene plesne šole; dne 8.
februarja „veliko ljudsko maskarado.“
Natanjnejša poročila posameznih ve-
selij pričbijo se pozneje.

— **Krajna skupina društva**
**pomočnikov in pomožnih de-
lavcev strojarke stroke v**
Avstriji priredi dne 11. t. m. ob
pol 10. uri dopoldne v Pockovi go-
stlini v Sv. Florijana ulicah javen
društven shod.

— **„Dolenjski Sokol“** ima
dne 9. t. m. ob 7. uri zvečer v pro-
storih restavracije Alojza Pintar v Kan-
diji svoj občni zbor. Pri nesklepnosti
tega se vrši ob 1/2. uri drugi občni
zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu
društvenikov.

— **Iz Zagorja ob Savi.** Dne
25. januarja t. l. ob 7. uri priredi učitel-
stvo v Zagorji v dvorani gospoda
Luka Habata pod vodstvom gosp. E.
Adamiča s prijaznim sodelovanjem gos-
pice Olge Strletove (glasovir), gospoda
Rud. Vrabla (bariton), gosp. Fran Bajca
(gosli) ter drugih gospic in gospodov
koncert v prid opoldnanski hrani rev-
nim učencem z jako zanimivim vspo-
redom.

— **Iz Mozirja** se nam poroča,
da se odnoda Čitalnica, ki je bila de-
setletja središče narodnega delovanja v
Gorenjesavinski dolini in ki je zadnja
leta le životarila, razpusti. Zalostno!
Kaj pa „Savinjski Sokol“? Že več let
ni bilo niti obnovega zbora. Zadnji čas
je, da se nekaj ukrene v tej zadevi.
Mozirje, nekdanj slavnoznan narodni
trg, kam jadraš?

— **Slovensko planinsko**
društvo. Savinjska podružnica slov.
planinskega društva priredi občni zbor
o Svečnici na Ljubnem.

— **„Narodna čitalnica na**
Vranskem“ je pri svojem izrednem
občnem zboru dne 6. t. m. izvolila za
1. 1903 sledeči odbor: Karol Schwent-
ner, predsednik; Franc Schaur, pod-
predsednik; Ivan Kramar, tajnik in
blagajnik; Ivan Jakš, knjižničar; Josip
Kladnik, Ivan Laurič, Franc Oset od-
borniki; Simon Oset, Alojz pl. Schil-
denfeld, Luka Stober odb. namestniki.
Čitalnica je ud Slov. Matice in Družbe
sv. Mohorju ter za sedaj naročena na:
„Slov. Narod“, „Slovenca“, „Domovino“,
„Süddeutsche Presse“, „Ježa“, „Slov.
Gospodarja“, „Zvon“, „Slovana“, „Dom
in Svet“, „Fliegende“, in „Simplicissimus“.

— **Najnovejše novice.** Dvorni
ples je bil prvi včeraj. Cesar je
ostal proti svoji dosedajni navadi le
eno uro na plesu ter se razgovarjal
z raznimi političnimi dostojanstveni-
ki. — „Times“ naproda. Največji sve-
tovni dnevnik „Times“ se prodaja
za 5 milijonov mark. — Utopil
se je načelnik velike brnske trrdke
za sušno, Leopold Kornfeld, baje
zaradi neugodnih gmotnih razmer.
— Maloruski kmetje v Ga-
liciji se pripravljajo zopet na po-
ljedelsko stavko spomladi. Gališki
veleposestniki sklepajo vsled tega že
sedaj pogodbe z zapadnimi poljskimi
kmeti. — Znatna oporoka. In-
ženir Breda je zapustil mestu Pa-
dovi 3 milijone lir za komunalne na-
mene. — Stavka dijakov. V
Cataniji stavka 300 srednješolcev,
ker jim niso profesorji dovolili tret-
jega termina za izpite. — Ladja
se potopila. Norveška ladja
„Prince Arthur“ se je razbila na
ameriškem nabrežju, pri čemur je
utonilo 18 mož. — Zopet podra-
ženje živil se je ustanovila v
Bernu posebna liga, ki je nabrala že
70.000 podpisov, ki protestirajo zo-
per novi carinski tarif. — Prepo-
vedane gostilne. Sultan je iz-
dal irado, ki prepoveduje mahome-
danom obisk carigradskih gostlin.
Policija je dobila ukaz, da aretira
vsakega mohamedana, ki ga zaloti v
gostlini. Prvič se ga samo posvari,
v opetovanem slučaju pa obsodi v
denarno kazen in zapor.

— **Iz slovenskega sveta.**
Jaroslav Vrchlický, poleg Sva-
topluka Čeha najslavitejši češki pesnik,
dovršil dne 16. svečena 50. leto svojega
življenja. — A. Pictor, urednik „Na-
rodnih Novin“ v Turčanskem sv. Mar-
pride pred porotnike, ker je z obelo-
danjem pesmi „Zvon svobode“ in
„Pohod“ šuntal baje Slovence zoper
madjarski narod. Zanimivo je, da sta
bili omenjeni pesmi že enkrat natisnjeni
in sicer brez zaplemb. — „Wedro-
wicz“, varšavski tehnik, je razpisal
nagrado na enodejanko. Zbralo se je
131 (!) del. — Mojster Aleš bo slikal
vestibil zgodovinski slavnega staro-
mestnega doma. — Jubilej časni-
karja. Zadnji nedeljo je preznovel v
Lvovu tridesetletnico svojega časnikar-
skega delovanja v uredništvu „Gazete
Lwowskiej“ Kazimir Zielonka. To-
variši so mu priredili slavlje in je dobil
v spomin srebrno namizno orodje.

— **Meščanski pivovar v**
Plznju je skuhal in prodal lansko

leto 52.502 hl. piva. V to številko se
pa ne prišteva ono pivo, ki ga izpi-
jejo delavci, uslužbenci in uradniki
v pivovaru.

— **Praznovorje Marokan-
cev.** Ko so zunanje države dokazale
sultanu v Maroku, kako potrebna za
mornarstvo je naprava svetilnika v
Spartelu, so se verni mohamedanci
odločno uprli, češ, da bo novi sve-
tilnik za ladje to, kar je luč za vseče.
In ker sultan ni upošteval njihovega
svarila, trdijo vselej, ako se prevrne
kaka ladja, da je to zakrivil svetil-
nik, ki je ladjo privabil.

— **Telefonska in brzojavna**
poročila.

— **Jesenice** 8. januarja. V
tretjem in drugem volilnem
razredu zmagala slovenska
stranka popolnoma v prvem
vsled silnega pritiska in nam na-
sprotnih častnih občanov deloma.
Jesenice so in ostanejo slovenske.

— **Narodni volilci.**
Op. uredništva: Prosimo
pojasnila glede te volitve.

— **Dunaj** 8. januarja. Na dnev-
nem redu prve seje poslanske
zbornice dne 15. t. m. so: prvo
čitanje tiskovnega zakona,
prvo čitanje konvencije o
sladkorju, prvo čitanje pro-
računa in prvo čitanje pred-
loge o pomnožitvi armade.

— **Gradec** 8. januarja. V ka-
varno Röntschger je prišel danes
zjutraj ob 9. uri neki Fritz Kraft
in dal poklicati kavarnarjevo 31-
letno soprogo. Kraft je to gospo
že dlje časa nadlegoval z ljubav-
nimi ponudbami, a brez uspeha.
Ko je prišla gospa v kavarno, jo
je Kraft ustrelil. Gospa je oble-
žala mrtva. Kraft pa je pobegnil.
Policija je hitela najprej v Kraftovo
stanovanje in našla tam dva mrl-
liča. Kraft je bil ustrelil svojo
31letno mater in samega
sebe. Zapustil je pismo, v kate-
rem naznanja, da je storil te umore
radi nesrečne ljubezni in da
je svoje kakih 25 000 K znašajoče
premoženje pred smrtjo se-
žgal. V peči so res našli ostanke
zgoralih papirjev.

— **Praga** 8. januarja. Zasebnik
Starek v Taboru je zblaznel od
žalosti, ker ima v duhovniški po-
sojilnici Sv. Vavla 60.000 K,
a je prišel do spoznanja, da je
večji del te svote izgubljen.

— **Beligrad** 8. januarja. Ura-
doma se razglša, da grof Lambs-
dorff ni interveniral glede pre-
stolonasledništva v Srbiji.

— **Carigrad** 8. junija. Tukajšnji
vladni krogi so jako vznemirjeni
zaradi Lambsdorffovih dogovorov
z Goluchovskim. Prepričani so
namreč, da bodeta Rusija in Av-
strija zahtevali za Macedonijo
avtonomijo in da se sultan tej
zahtevi ne uda.

— **Genève** 8. januarja. Giron
je odpotoval od tod — kam, ni
znano. Zgodilo se je to na željo
princezinje Lujize, ki hoče biti
sama, dokler ni njena zadeva re-
šena. Prestolonaslednik ji ponuja
primeren letni dohodek.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:
— Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp.
Anton Adamič v Litiji 7 K 70 v kot sku-
pilo za prodani sladkor na „Silvestrov
večer“ na postni. — Gospa Leopoldina Če-
bulj, c. kr. davč. pristava soproga v Rado-
ljici 21 K 10 v kot novoletno darilo nabrano
v veseli družbi pri „Žanu“ (gosp. dr. Janko
Vilfan je od tega zneska daroval 13 K). —
Gospica Ana Kopač, učiteljica v Št. Janžu
7 K, nabrano v veseli družbi v Tržišču pri
Mokronogu. — Gospod Franjo Duler, okr.
živnozdravnik v Bosanski Gradiski 1 K
80 v. — Gosp. Janko Žirovnik, nadučitelj
v Št. Vidu 10 K, kot novoletno darilo ve-
sele družbe ob lepem petju v gostlini pri
„Slepem Janezu“. — Gospod Rudolf Kunstel,
gostilničar v Škofjancu, Dolenjsko 8 K iz
nabiralnika. — Gospod Ciner, uradnik to-
bačne tovarne 1 K, daroval na pregraji
pošnega tovarnega oddelka. — Gosp. Rajko
Zaharja v Nabrežini 9 K, nabrano v veseli
družbi pri odhodnici vrglega tenorista Li-
čana na Silvestrov večer. — Gosp. Fran
Vuga, pravnik in Emica Lenardič v Kanalu,
Primorsko, sta nabrala 108 K 70 v, (radi
pomankanja prostora ne moremo navajati
imena posameznih darovalcev). — Bralno
društvo v Žužemperku 70 K, kot čisti do-
hodek Silvestrove veselice. — Gosp. Josip
Hodnik v Il. Bistrici 6 K 50 v, nabral v
veseli družbi „pri Kovalju“ v Il. Bistrici,
kot novoletno voščilo. — Železniško urad-
ništvo v Št. Petru na Krasu 10 K — Gosp.
Fran Drenik v Šiški 48 K, kot članarino
„Šišenske Ciril Metodove podružnice“ za
l. 1902. — Skupaj 308 K 80 v. — Živeli
zavedni nabiralci in darovalci!

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 8. januarja 1903.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta . . .	100.90	101.10
4 1/2% srebrna renta . . .	100.85	101.05
4% avstr. krona renta . . .	100.50	100.70
4% „ zlat . . .	120.95	121.15
4% „ ogrska krona „ . . .	99.65	99.85
4% „ zlat „ . . .	120.50	120.70
4% posojilo dežele Kranjske . . .	97.75	—
4 1/2% posojilo mesta Spjeta . . .	99.75	100.75
4 1/2% „ Zadra . . .	100.00	101.00
4 1/2% bos-herc. žel. pos. 1902 . . .	100.25	101.25
4% češka dež. banka k. o. . .	99.25	100.25
4 1/2% „ „ ž. o. . .	99.25	100.25
4 1/2% „ zast. pis. gal. d. hip. b. . .	100.15	100.60
4 1/2% „ pešt. kom. k. o. z . . .	—	—
10% pr. . .	106.20	107.20
4 1/2% zast. pis. Innerst. hr. . .	100.50	101.50
4 1/2% „ „ ogr. centr. . .	—	—
deželne hranilnice . . .	100.50	101.25
4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b. . .	100.65	101.65
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr. . .	99.50	100.50
4 1/2% „ „ češke ind. banke . . .	99.25	100.25
4% prior. Trst-Poreč lok. žel. . .	98.00	99.00
4% „ „ dolenjskih železnic . . .	99.50	100.50
3% „ „ juž. žel. kup. 1/2, 1/4 . . .	294.70	296.70
4 1/2% av. pos. za žel. p. o. . .	100.00	—

Srečke.

Srečke od leta 1854 . . .	185—	190—
„ „ 1860 1/2 . . .	185—	188.50
„ „ 1864 . . .	250—	256—
„ tizack . . .	159.25	161.25
„ zemlj. kred. i. emisije . . .	266—	268—
„ „ II. . .	266—	268—
„ ogrske hip. banke . . .	267—	—
„ srbske a. frs. 100— . . .	89.50	91.50
„ turške . . .	113—	114—

Basilika

Basilika	srečke	185—	197.5
Kreditne . . .	433—	437—	—
Inomoške . . .	84—	88—	—
Krakovske . . .	75—	78—	—
Ljubljanske . . .	72—	77—	—
Avstr. rud. križa . . .	55—	56—	—
Ogr. . .	27.50	28.50	—
Rudolfove . . .	72—	76—	—
Salcburške . . .	75—	77—	—
Dunajske kom. . .	434—	439—	—

Delnice.

Južne železnice . . .	61—	62—
Državne železnice . . .	682—	683—
Avstro-ogrsk. bančne del. . .	1540—	1549—
Avstr. kreditne banke . . .	690.50	691.50
Ogrske . . .	732—	734—
Živnostenske . . .	256—	257—
Premogokop v Mostu (Brüx) . . .	700—	715—
Alpske montan . . .	384—	385—
Praske želez. ind. dr. . .	1524—	1540—
Rima-Murányi . . .	484—	485—
Trboveljske prem. družbe . . .	380—	385.50
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	307—	309—
Česke sladkorne družbe . . .	149—	151—

Valute.

C. kr. cekin . . .	11.34	11.38
20 franki . . .	19.05	19.08
20 marke . . .	23.40	23.48
Sovereigns . . .	23.92	24—
Marke . . .	117.10	117.30
Laški bankovci . . .	95.25	95.50
Rubli . . .	252.75	253.50

Zitne cene v Budimpešti.

dne 8. januarja 1903.

Pšenica za april . . .	za 50 kg	K	7.70
Rž „ april . . .	50	6.67	—
Koruzi „ maj . . .	50	5.65	—
Oves „ april . . .	50	6.06	—

Ekektiv.
Nekaj vinarjev višje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Jun	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
7.	9. zv.	737.4	8.0	sr. zahod del. jasno	
8.	7. zv.	738.9	7.3	sr. zahod oblačno	
8.	2. pop.	738.5	10.0	sr. zahod pol. oblač.	

Srednja večerajšnja temperatura - 7.5°, normale: - 2.7°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Fani Flucher

po dolgi, mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajočega, dne 7. januarja t. l. ob 11 1/2 uri ponoči poklicati v boljše življenje.

Pogreb bo dne 9. januarja t. l. ob 3 1/2 uri popoldne iz hiše žalosti, Rimska cesta št. 10.

Sv. zadušne maše za drago pokojnico se bodo darovale dne 10. januarja 1903 ob 8. uri v šentpeterski cerkvi. (65)

Ljubljana, 8. januarja 1903.

Franc Flucher
c. kr. žandarmerijski ritmojster-računovodja.

Posebne parte v Ljubljani se ne bodo izdale.

Zahvala.

Vsem prijateljem, znancem in sorodnikom izrekava najprejšejo zahvalo za sočutna sožalja in spremstvo k zadnjemu počitku naše ljubljene, prerano umrle hčerke (59)

Anice.
Vrhnika, dne 5. jan. 1903.

Anton in Marija Dolencec.

Zahvala.

Za veliko sočutje in sožalje pri smrti mojega moža, očeta, strica, deda i. t. d.

Valentin Klinar-ja

gostilničarja, posestnika in bivšega načelnika žeblijske zadruge

izrekam tem potom v imenu vseh sorodnikov najtoplejšo zahvalo vsem, ki so se tako številno udeležili pogreba in obiskali ranjcega na trtvaškem odru. Posebno pa še izrekam zahvalo č. g. Viktor Šegi benefikarju v Kropi za mnogobrojen obisk ob boleznih ranjcega, dalje žeblijski zadruzi, uradnikom Kranjske industrijske družbe kakor tudi vsem drugim darovateljem krasnih vencev. (60)

Kropa, dne 5. prosinca 1903.

Ana Franciška Klinar.

Starejša sobna oprava

se za nizko ceno proda. Sv. Petra nasip 37, I. nadstr. Ogleda se popoldan.

Lepa senožet

poleg ceste, pripravna za zidanje v Trnovem pri Kolesju blizu tovarne proda se prav po nizki ceni. — Več se izve pri **Janezu Blizovičar**, Kolesjske ulice št. 16 v Trnovem v Ljubljani. (52—1)

Mladega trgovskega pomočnika

manufakturne branže z dobrimi spričevali sprejemem takoj. Ravno tako vzamem takoj v **uk dečka** s primerno šolsko izobrazbo, poštenih starišev

Dragotin Hribar

v Ljubljani. (54—1)

Agenti za razpečavanje srečk, agenti za zavarovanje kolporterji itd.

morejo na mesec 300 do 400 kron gotovo in stalno zaslužiti. Vpraša se „pod **„Stehere Existenz“ na anonarno ekspedijelo J. Danneberg, Dunaj 11., Praterstrasse 33.** 2995-12

Za ljubljence

najprimernejše darilo je steklenica

J. Klauer-Jovega „TRIGLAVA“

finega rastlinskega likerja. — Cena za kakovost Exf. (extrafino): (11—5)

1/2 l. steklenica K 4.—
1 l. „ „ „ 2.20
1 1/2 „ „ „ 1.20

Dobiva se pri edinemu založniku **Edmund Kavčič-u** v Ljubljani (nasproti glavne pošte) in drugih dobrih prodajalnah.

Prva tržaška destilerija za konjak

Camis & Stock v Barkovljah pri Trstu

priporoča domači

zdravilski konjak

po francoskem sistemu samo v izvornih steklenicah, z nadzorstvenim zamaženjem preiskovalnice za živila in jestvine, **Dunaj IX, Spitalgasse 31**, ki je odobrena od vis. c. kr. ministrstva notranjih zadev. 1 steklenica 5 K, 1/2 steklenice K 2.60.

V Ljubljani se dobiva pri trdkah: **J. Jebrač, Kham & Murnik, S. Kordin, A. Lilleg, A. Šarabon, Viktor Schiffer, F. Terdina.** (48—1)

Polnovplačani akcijski kapital K 1,000.000.—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Srečkanje 14. januarja.

Prodajamo: (4—3)

1 Laške križevke srečke, dobne liste
1 Stolnocerkvene (bazilika) srečke
1 Srbske državne 10 frankov srečke
1 Josziv (dobrega srca) srečke
proti 34 obročnem plač. v mes. a K 2.— ali 26

ali „proti gotovini“ K 57.

Vsako leto 11 srečkanj. Glavni dobitek K 30.000, K 20.000, 100.000 frank. itd.

Kupec ima takoj pravico do dobitkov pri srečkanju. Prvi obrok s poštno nakaznico Srečkalni listi gratis.

Menjalnica Friedländer & Spitzer
Dunaj I. Schottenring I.

Izvrstno delujoča gostilna

„Pri zlatem levu“ v Kanalu v soški dolini se daje v najem

odnosno se tudi proda. (51—1)

Gostilna ima velike hleve, obširen vrt, dvorišče in 10 opremljenih sob za prenočevanje tujcev. Preskrbljena je tudi z vso hišno in gospodarsko opravo. Radi gradnje **bohinske železnice** obeta se gostilni še večji promet. Ponudbe sprejema lastnik **A. Križnič**, Kanal.

Čaj proti kašlju.

Izpričano vplivno zdravilo proti kašlju, hripavosti in pri zasliženju „sopilnih organov.“

Vsak dan se vzame tri čašice tega čaja, vselej eno uro pred jedjo.

Cena zavrtku 2910 50 vln. d (5)

Lekarna Piccoli „pri angelju“
Ljubljana, Dunajska cesta.

Zunanja naročila proti poštnemu povzetju.

!!Redka prilika!!

Čudovito po ceni!

400 komadov za gl. 1.80.

Mišno pozlačena, 36 ur natanko idoča anker-ura s sekundnim kazalcem, s 3letno garancijo, 1 eleg. double verižica za gospode, en pristen srebrni prstan, fino pozlačen s tirkis kamnom za gospode ali dame; 1 par pristno srebrnih uhanov, oba c. kr. puncirana; 1 ff nastavek za smodke z jantarem; 1 ff žepni nožek; 1 prekrasni portmoné; 1 garnitura manšetnih in srajčnih gumbov 3/4 zlati; 1 prelepo žepno toaletno zrcalce z etuiem; 1 lepo žepno pisalno orodje; 1 lepo dišeče toaletno milo, 1 držalo za pisma, za vsakogar primerno; 36 komadov japonsko-kitajskih čudežnih orakelskih vedeževalcev, ki vzbuja veliko veselost in poleg tega še 300 raznih predmetov, ki so za hišo potrebni. Vse skup z uro, ki je sama vredna tega denarja, stane **1 gl. 80 kr.** Odpošlaja po poštnem povzetju ali če se denar prej pošlje

„Versandthaus“
Ch. Jungwirth
Krakov F/5.

Riziko je izključen. Za neugajajoče se vrne denar. (50)

Zahvala.

Uslužbenci železniškega skladišča na Rakeku izrekamo gosp. **A. Domielju**, trgovcu na Rakeku, za novoletno darilo svojo prisrčno zahvalo. Bog dal še mnogo posnemovalcev!

Rakek, dne 4. januarja 1903.

(57) **Uslužbenci.**

VABILO

k

PLESNI VESELICI

katera se vrši

v soboto, 10. januarja

v gostilni

Antona Kovača
Kolodvorske ulice šte. 27.

Začetek ob 7. uri zvečer. Vstop prost.

K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi

(66—1) **gostilničar.**

Prešernove poezije

v novi popolni izdaji 3 žiljenjepisom, literarno-zgodovinskih črticami in estetično oceno. Uredil A. Aškerc. — Elzevir-izdaja (trudeče usnje 3 zlato obrzo) 3 H, po pošti 3 H 20 h.

Založništvo L. Schwentner v Ljubljani. (1832-68)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m popoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljane drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Restavracija hotel „pri Slonu“

Ljubljana, Dunajska cesta 2.

Usojaj si p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da sem s **7. januarjem t. l.** pričel točiti izborna in priljubljena

Göss-ovo pivo

obenem bom imel tudi zanaprej dobro uležano zimsko pivo v sodčkih iz pivovarne v **Plzinju.**

Pred gledališkimi predstavami in po njih vedno sveža kuhinja, izborna, dobra naravna vina, skrbna postrežba; tudi je vedno na razpolago družbinska soba za 15—20 oseb.

Z velespoštovanjem

O. O. Schmidt
restavrater.

(56—1)

Pisarja

proti mesečni plači **60 K** išče županstvo v Il. Bistrici.

Anton Žnideršič
(62—1) župan.

Domača veselica s plesom

bode

v soboto, dne 10. januarja

v gostilni (55—1)

pri „Cenkarju“, Gradišče št. 6.

Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina prosta.

K obilni udeležbi vljudno vabi

Franc Slatnar, gostilničar.

Abiturient

želi vstopiti pri kakem advokatu ali notarju v službo.

Ponudbe pod „Abiturient“ na upravništvo „Slov. Naroda.“ (34—2)

VABILO

k

PLESNI VESELICI

katera se vrši

v nedeljo, dne 11. januarja

v gostilni „pri Ribiču“

Dolenjska cesta št. 4.

Začetek ob 4. uri popoldne do jutra.

Vstopnina prosta.

K obilni udeležbi vabi najvljudnejše

(64) **gostilničar.**

Restavracija hotel „pri Slonu“

Ljubljana, Dunajska cesta 2.

Usojaj si p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da sem s **7. januarjem t. l.** pričel točiti izborna in priljubljena

Göss-ovo pivo

obenem bom imel tudi zanaprej dobro uležano zimsko pivo v sodčkih iz pivovarne v **Plzinju.**

Pred gledališkimi predstavami in po njih vedno sveža kuhinja, izborna, dobra naravna vina, skrbna postrežba; tudi je vedno na razpolago družbinska soba za 15—20 oseb.

Z velespoštovanjem

O. O. Schmidt
restavrater.

(56—1)

Podružnica v Spljetu

(Dalmacija).

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigla. (2975—17)

Promet s čeki in nakaznicami.